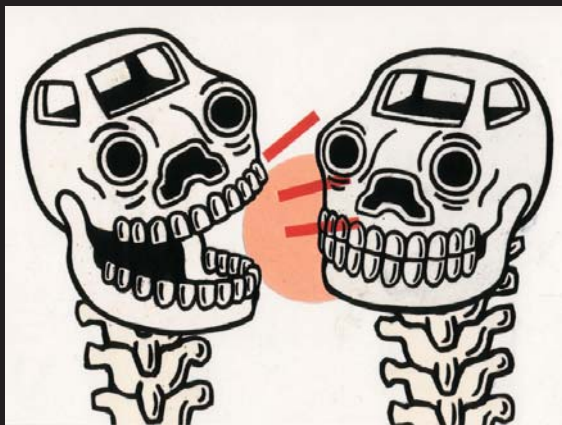

Dijous 7 d'abril, 20:30 h

Xcèntric

DOCUMENTS ANIMATS

Dick Arnall presenta *Animate!*

Jukebox

Dick Arnall és director de Finetake Productions (Londres) i productor d'alguns dels millors i més experimentals curmetratges produïts a Anglaterra durant els últims anys. Des de la seva creació el 1990, Finetake Productions ha produït, debatut i presentat curts experimentals per al projecte *Animate!*, una iniciativa de l'Arts Council britànic i el Channel Four.

Una trobada amb Dick Arnall ens permetrà conèixer més coses sobre *Animate!*, i sobre el seu paper com a productor de peces que suposen un referent en la innovació tècnica i estètica del mitjà animat.

ANIMATE!
Dick Arnall presenta *Animate!*

Algunes de les peces de més qualitat i més creatives de l'animació europea recent tenen una cosa en comú: el nom del productor Dick Arnall. En destaquen els excel·lents curmetratges de Ruth Lingford, Jo Ann Kaplan, Tim Webb o Jonathan Hodgson. La productora que Arnall dirigeix a Londres, Finetake Productions, té una llarga història de compromís amb l'experimentació en l'àmbit de l'animació. El 1999 la revista *Creation* el va nomenar millor productor de l'animació britànica. Tot un honor tenint en compte que l'animació anglesa ocupa un lloc destacat en el panorama internacional, gràcies a productores com ara Aarmand o Crossgrove Hall (cinema i sèries de TV), l'excel·lència de la seva publicitat i la seva postproducció, i el renom d'autors independents com ara Joanna Queen, Jimmy T. Murakami, Mark Baker o els Brothers Quay.

Ja als 27 anys, Arnall va fer palès el seu interès per l'animació independent en concebre el primer festival del Regne Unit dedicat totalment a l'animació internacional: el Festival d'Animació de Cambridge. Poc després, el 1970, va produir les primeres pel·lícules de Paul Vester, Geoff Dunbar i Gillian Lacely. Gràcies al seu coneixement de les tecnologies digitals, ha impulsat el desenvolupament de noves tècniques d'animació i la fusió de l'animació amb la imatge fotorealista.

Les seves produccions, majoritàriament curmetratges, han recollit premis dels festivals especialitzats més destacats, com els d'Annecy (França), Hiroshima (Japó) o Animamundi (Brasil). Un dels seus èxits recents ha estat *Home Road Movies*, pel·lícula guanyadora del Cartoon d'Or del 2001, màxim guardó europeu concedit a un curmetratge d'animació. Entre els nombrosos premis que ha rebut, destaquen els grans premis d'Annecy i del festival d'animació d'Ottawa. Es tracta d'una història familiar dirigida per

Robert Bradbrook en què l'actor Bill Paterson interactua amb elements en 3D en un film d'estètica «retro» ple d'ambient. Aquest curt es va mostrar fa poc a **Xcèntric**, dins de la sèrie de projeccions *Documents animats*. Des de 1999, Arnall ha portat l'animació independent al seu extrem més experimental a través del projecte **Animate!**, subvencionat per l'Arts Council of England i el canal de TV Channel 4. Al llarg d'aquests anys ha produït, debatut i presentat en aquest marc més de setanta títols d'autors com els esmentats Lingford i Hodgson i altres talents emergents com ara Run Wraque, Chris Schepherd o Paul Bush. La beca **Animate!** també ha servit de suport per a la creació de pel·lícules que destil·len l'humor àcid del genial Phil Mulloy o l'animisme obscur dels Brothers Quay.

Es tracta d'un productor creatiu, en el millor sentit de la paraula. Lluny de l'estereotip associat normalment amb la figura del productor, a Dick Arnall li encanta arriscar-se i apostar sempre pels projectes de futur de la creació audiovisual. Inevitablement aquesta experimentació acostuma a acabar formant part de la cultura de masses. En són exemples *Ferment* i *Animal Tragic*, de Tim Macmillan, experiments del fotògraf pioner del *temps mort* o tècnica que permet congelar un instant, que va assolir la seva quota de popularitat amb la pel·lícula *The Matrix*.

Després de la presentació de Dick Arnall, se'n projectarà un petit recorregut històric amb una selecció de diverses produccions del projecte **Animate!**

SI VOLS REBRE INFORMACIÓ
D'XCÈNTRIC, OMPLE LA
BUTLLETA QUE TROBARÀS AL
MOSTRADOR DEL VESTÍBUL

COWBOYS 'THAT'S NOTHIN'. Phil Mulloy. 1991. 3 min

Segon episodi d'una sèrie de sis grotesques interpretacions del Salvatge Oest. Un grup de vaquers fa gala de la seva virilitat al saló. És la sèrie que va donar a conèixer aquest autor, pintor de formació i un ull crític com pocs que localitza i comenta els valors de la nostra societat alhora que en reinterpreta els mites. «Cal desaprendre a dibuixar»: els crús i sintètics dibuixos en tinta sobre paper de Mulloy, animats de manera mínima, són ja un clàssic de l'animació d'autor. Mulloy, que fa poc va publicar en DVD pràcticament tota la seva obra, acaba de completar la trilogia *Intolerance*, una de les peces més destacades de l'animació independent actual. L'autor adverteix que *That's Nothin* pot ferir la sensibilitat dels cavalls.

JUKEBOX. Run Wrake. 1994. 5 min

Quan sembla que el panorama gràfic està esgotat, apareixen artistes amb noves propostes. És el cas de Run Wrake i el seu estil peculiar, en el qual mescla unes magnífiques il·lustracions basades en el dibuix i les fotocòpies, el sentit del ritme i unes tècniques que van de les més manuals a les digitals.

«La vida del carrer és l'única vida que conec.» Un viatge personal a través d'una experiència fragmentada amb la música del mestre afroamericà del *soul* Curtis Mayfield (1942-1999).

SAVE ME. Stuart Hilton. 1994. 6 min

Sons reciclats dels telenotícies de quan el desastre irromp en l'àmbit domèstic. Collages de bogeria en aquesta exploració abstracta de les vicissituds i els plaers de la vida. «Ha passat alguna cosa i m'ho he perdut. N'he vist els titulars i d'aquesta manera probablement n'he pogut endevinar la resta. Em pregunto si les meves suposicions van ser encertades. Puc endevinar-ne la resta. Paradoxalment, una gran part dels autors decididament experimentals d'*Animate!*, com el cas de Wrake, Hodgson, Parry o Hilton es dediquen a la realització de publicitat.

15th FEBRUARY. Tim Webb i Janice Biggs. 1995. 6 min

Basat en el poema homònim de Peter Reading (Liverpool, 1946), un dels poetes britànics actuals més originals i

provocadors. Símbols i sadisme recreats en animació *stop motion* es donen les mans en aquest relat sobre el rebuig i les seves conseqüències. L'experimentació formal de Reading troba una rica il·lustració en el treball de Webb i Biggs. Recita el poeta mateix.

FEELING MY WAY. Jonathan Hodgson. 1997. 5 min

Norman McLaren va definir l'animació com «l'art dels moviments que estan dibuixats». Hodgson és un explorador del moviment de les activitats més senzilles i quotidianes abstrètes per la seva mirada peculiar i la seva elegància gràfica. Partint de material gravat a la seva ciutat, Londres, amb la càmera Hi8 a la mà, el va digitalitzar i el va imprimir en paper per intervenir-hi posteriorment amb pintura i collage. El resultat és un passeig d'un punt a un altre de la ciutat marcat per la subjectivitat de l'autor. A tall de diari animat, l'àudio reforça aquest aspecte de «temps real» amb el so dels passos del vianant i d'altres típicament urbans. De manera comparable al disseny gràfic dels anys cinquanta, Hodgson mescla finament text i imatge en aquesta multipremiada pel·lícula que va apostar per l'estètica del «fet a mà» i que avui és un referent per als animadors i els grafistes joves.

SALVAGE: ALL. John Parry. 1998. 4 min

Durant cinc anys l'autor va col·leccionar animació publicitària. A manera de catarsi, el que havia estat rebutjat va ser inclòs per tornar a ser rebutjat. El material que en va resultar es va recopilar i editar en postproducció per crear un film de cinc minuts. «En aquest context era convenient fer servir el mateix tipus de producció que a la publicitat. És, per tant, brillant, acolorit i eternament superficial.»

LOVE IS ALL. Oliver Harrison. 2000. 3 min

Al País de les Meravelles és hivern i la dolça veu de Deanna Durbing acompanya, amb un toc de nostàlgia del Hollywood dels anys quaranta, la Reina de la Neu, que somia en l'amor i l'arribada de la primavera. Escenografia rococó amb petites seqüències animades de miniatures. La peça es mou delicadament entre la cursileria i el sublim. El curt s'ha vist a multitud de festivals i recentment es va mostrar al London Lesbian Gay Film Festival de 2004 dins del programa *Animated Films From Queer Angles*. Està rodada totalment en

cinema fent servir tècniques tradicionals i en algunes escenes arriba a tenir fins a vint sobreexposicions.

THE OLD FOOLS. Ruth Lingford. 2002. 7 min

Una mirada clara a la nostra inevitable decadència i mort. Sense renunciar a l'humor, el film fa servir imatges que de vegades són visceralment i abrasives i d'altres amables i, fins i tot, belles. Insinua les conseqüències de la negació de la mort de la nostra societat. Basat en un poema de Phillip Larkin (1922-1985), recitat per Bob Geldof. Ruth Lingford és una psicòloga que es va iniciar tard però que ha tingut una sort excel·lent com a realitzadora d'animació, ja que les seves pel·lícules, com ara *Death and the Mother* o *What She Wants* (produïda també per *Animate!*), no deixen indiferent per la força dels seus missatges antibèl·lics i feministes allunyats dels estereotips gastats. Els dibuixos de Lingford subratllen l'obscura visió del poeta i la seva obsessió pels temes universals de la mort, l'amor i la solitud. Ruth Lingford és professora del prestigiós curs d'animació del Royal College of Art de Londres.

DOUBLED UP. Samantha Moore. 2004. 6 min

Un curt autobiogràfic sobre l'intent de l'autora d'imposar ordre al caos personal i logístic que li ha suposat la recent maternitat de bessons. En la línia del *Post-Partum Document*, de Mary Kelly, la pel·lícula usa diagrames, sobreimposicions i perspectives múltiples per processar informació caòtica i presentar-la en una estructura reconeixible i funcional. Un apropament a una realitat emocional molt més reeixit (i només en sis minuts!) que la majoria d'avorrits reportatges que proven d'explicar què suposa la maternitat. El so, teixit amb les veus dels nens, de l'autora i amb apunts musicals, és excel·lent i funciona, fins i tot, de manera independent de les imatges. El seu autor és el jove canadenc Adam Goddard, guanyador del premi de so Prix Italia.

Carolina López amb informació de www.animateonline.org i el catàleg del festival Animamundi de 2004.

Durada de les projeccions: **42 min.**